

KUmmentar: En bedre tilstand

Bragt i Universitetsavisen 11. april 2013

Af Rektor Ralf Hemmingsen og prorektor Thomas Bjørnholm

Under Krim-krigen (1853-1856) modtog den britiske generalstabslæge klager over de felthospitaler, han havde ansvaret for. Med britisk galgenhumor svarede han, at de skam fungerede tilfredsstillende - hvis det ikke havde været for krigens mange sårede. Kilden til denne anekdote er Lord Chris Patten, en kender af både universiteter og imperier, i egenskab af formand for Oxford University og som den sidste britiske Guvernør, der lukkede og slukkede i Hong Kong.

KU er ikke et imperium. Men vi må erkende, at universitetet har en "systemisk risiko" for at overhøre nødråb – og gode råd. For et par år siden kaldte nogle forskere fænomenet for "informationsasymmetri" i en hvidbog fra Videnskabernes Selskab. Altså at medarbejdere og studerende ofte har mere og bedre information end ledelsen. Og at ledelsen mister både legitimitet og evnen til at tage gode beslutninger, hvis den ikke formår at lytte og opfange signaler.

KU har indført institutråd, som netop skal styrke medinddragelsen lokalt. Valgbehandlingen skete i marts. Skeptikere hævder, at de er amputerede på forhånd, fordi de "kun" er rådgivende. Men her overser de, at medlemmerne i princippet kan spørge kritisk – og konstruktivt - ind til alle temaer, som vedrører instituttet. Dermed er institutlederen også underlagt den "psykologiske parlamentarisme", hvorefter det som leder er uholdbart uafbrudt at have et flertal imod sig, uanset rådets formelle kompetencer.

Den samme filosofi ligger bag vores forslag om at oprette en rådgivende universitetsforsamling (Senat) på KU. I dag findes der ikke et forum, hvor medarbejdere, studerende og ledelse mødes på tværs af det samlede universitet for at drøfte temaer af betydning for hele KU. Samtidig er det et mål i KU's overordnede strategi at styrke universitetets fællesskab og samarbejdet på tværs af fagområder.

Idéen er, at senatet skal bestå af repræsentanter for VIP, TAP og studerende i de akademiske råd på fakulteterne samt dekaner, rektorat og universitetsdirektør. Næstformanden for HSU (medarbejdersiden) og formanden for den største studenterorganisation kan deltage i møderne.

Konstitutionelt rummer denne konstruktion flere mekanismer: "Føderalisme", som sikrer lokal indflydelse på centrale beslutninger og øget incitament til politisk deltagelse "nedefra" med de akademiske råd som bindeled mellem det lokale- og det fælles niveau. "Mindretalsbeskyttelse" fordi alle fakulteter har

samme antal medlemmer, ligesom i USA, hvor Californien og Maine begge har to senatorer, trods forskelle i indbyggertal og økonomi. Og "paritet", fordi både ledelsen og alle stænder er repræsenterede: VIP, TAP og studerende.

Vi forestiller os, at senatet kan drøfte og rådgive ledelsen om alle emner af overordnet, institutionel betydning. Desuden kan det fast inddrages ved vigtige høringer og en årlig drøftelse af KU's budget og KU's målplan og Udviklingskontrakt med ministeriet.

Vi vil invitere de akademiske råd til et møde før sommer, hvor vi kan diskutere Senatets sammensætning og kompetencer. Vi skulle jo gerne blive klogere og opfange behov og ønsker – ligesom i historien om Krim-krigen. Dengang ankom en berømt sygeplejerske til krigsskuepladsen. Florence Nightingale kunne ved selvsyn observere de miserable forhold og berettede i *The Times* om for få læger, for lidt medicin og alt for meget ligegyldighed fra London. Først da fik hun lov til at oprette nye felthospitaler og få styr på forsyninger, hygiejne og tabstal. Og selvom KU næppe ligner et lazaret vil det kun være sundt for universitetets tilstand at holde informationslinjerne åbne.